

Π

Π

- ὑποτάσσω-ττω, καθυποτάσσω-ττω. Σμεσ.-εα. ὑποτάσσομαι, πείθομαι, πειθαρχέω -ῶ. = **ΠОВИНДЮ-εα.**
- Ποκαλήνιε, ἴα.** οὐδ. μετάνοια (τουτέστι τὸ μετανοεῖν καὶ μετανοῆσαι).
- Ποκαλήνний, αα, οε.** ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς μετανοίας.
- Ποκνβάю, εσн.** **Ποκнв́аχз.** κινῶ τὴν κεφαλὴν.
- Ποκλανάюεα, εснεα.** (μεσ.) μ. **Ποκлонюεα, ἴснεα.** προσκυνῶ. = **κλάναιεα.** Σπαθ. **Ποκланѣемь ѣсмы.** προσκυνοῦμαι
- Ποκλονένιε, ἴα.** οὐδ. προσκύνησις.
- Ποκλόνникз, α.** ἄρσ. προσκυνητής.
- Ποκόη, α.** ἄρσ. ἀνάπαυσις, κατάπαυσις, ἀναψυχή. = **οὐ-Ποκοένιε.** 2) τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου Π. (165).
- Ποκόηце, α.** οὐδ. κατάπαυσις (τόπος ὅπου ἀναπαύεται τις).
- Ποκρoβένный, αα, οε.** μτχ. παθ. χρ. ἄορ. κεκαλυμμένος, συγκεκαλυμμένος, συγκαλυπτός. = **Ποκρύτιγί.**
- Ποκρѣвз, α.** ἄρσ. σκέπη, σέγη, ὄροφος, ὄροφή, καταστέγασμα, σκέπασμα. = **κρѣвз.**
- Ποκρyв́ало, α.** οὐδ. κάλυμμα, σκέπασμα, καλυπτήριον. Σ-**жѣнское.** καλύπτρα (καλύπτειρα. ποιητ.), πέπλος. Σ-**ношное.** (κοιν. πάπλωμα, ἢ πᾶν σκέπασμα νυκτικόν).
- Ποκρyв́аю, εсн.** ἄορ. **Ποκρyчз.** μ. **Ποκρyю, εсн.** καλύπτω, συγκαλύπτω, κατακαλύπτω, σκέπω, σκεπάζω, σεγάζω. Σμτχ. παθ. **Ποκрытый** = **Ποκρoβένный.**
- Ποκѣш́аюεα, εснεα** (μεσ.) μ. -**ш́еа, есннеа.** πειράομαι -ῶμαι, ἀποπειράομαι-ῶμαι, δοκιμάζω. (113. δεδοκίμακα.)
- Ποлагáю, εсн.** μ. **Ποлож́ишн.** τίθημι. 2) ὑποτίθημι (κοιν. ὑποθέτω).
- Πόле, α.** οὐδ. πεδιάς, πεδίον. (πληθ. πολά).
- Πолѣзный, αα, οε.** ἐπιθ. ὠφέλιμος, ἐπωφελής, ὀνήσιμος, χρήσιμος, λυσιτελής.
- Πолѣзнѣе.** ἐπιρ. (συγchr.) συμφωρότερον, μᾶλλον συμφέρον, ὠφελιμώτερον, ἐπωφελέστερον, λυσιτελέστερον.
- Πόлза, βι.** θηλ ὠφέλεια, ὄφε-